

Tájékoztató a „Legyen élmény a tanulás!” javaslatcsomag intézményi megvalósításáról

Intézményünk számára fontos, hogy a gyermekek az iskolára ne csupán a tanulás helyszínéül, hanem biztonságos, támogató és élményekben gazdag közösségként tekintsenek. A „Legyen élmény a tanulás!” javaslatcsomaghoz kapcsolódva ezért közösen átgondoltuk, miként tudjuk a már jól működő gyakorlatainkat tovább erősíteni, és milyen új lehetőségeket érdemes beépítenünk a mindennapokba.

Alsó tagozaton a gyermekek életkori sajátosságaihoz igazodva eddig is változatosan szerveztük a tanórákat. A tanulásban fontos helyet kap a játék, a mozgás és a tevékenykedtetés; amikor pedig a téma indokolja, egyes foglalkozások — például a rajzórák — komplexebb, tömbösített formában is megvalósulhatnak. Így a gyermekek nemcsak figyelnek, hanem aktívan részt is vesznek a tanulási folyamatban.

Ezt a szemléletet a napirendben is szeretnénk érvényesíteni. Szüneteink alapvetően 15 percesek, ugyanakkor törekszünk arra, hogy a gyermekeknek legyen elegendő idejük a mozgásra, a friss levegőre és a nyugodt étkezésre is. A reggeli például már 8.35-kor, tehát a hivatalos 8.45-ös kicsengetés előtt kezdődik. Szükség esetén a pedagógusok hosszabb szabadtéri időt is tudnak biztosítani: egy-egy órát korábban fejeznek be, a következőt pedig később kezdik. A mozgásos tanulást benti és folyosói játékokkal is gazdagítjuk — például szorzótáblához vagy j/ly-os szavakhoz kapcsolódó ugróiskolával —, a tantermek berendezése és a csoportlétszám pedig a közös, tantermen belüli játékokat is lehetővé teszi.

A mindennapi tanórai munka mellett egyre nagyobb szerepet kapnak az élményalapú, több napot átfogó programok. Iskolai rendezvényeinket lehetőség szerint projekthezekhez, illetve többnapos eseménysorozatokhoz kapcsoljuk.

Fejérpataky-hét is ennek jegyében alakul át: olyan közös élményeket és tevékenységeket szeretnénk szervezni, amelyekben minden gyermek megtalálhatja az őt érdeklő, számára sikerélményt nyújtó területet. Versenyeinket is egyre inkább a gyermekek érdeklődési köréhez igazítjuk — például sakkbán, LÜK-ben, Ligrettóban vagy amőbában. Emellett gondolkodunk fordított nap és diákigazgató-választás megvalósításán is, hogy a gyermekek véleménye, ötletei és felelősségvállalása még hangsúlyosabban jelenhessen meg az iskola életében.

Ehhez a közösségi szemlélethez kapcsolódnak az új, hagyományteremtő programjaink is. Szeretnénk bevezetni a Márton-napot és a Tökjó napot: a Márton-naphoz lámpáskészítés és — lehetőség szerint — közös felvonulás kapcsolódhat, Halloween környékén pedig tökfaragó

versenyt tervezünk. Ezek a délutánok alkalmat adnak az együtt alkotásra, a családi hangulatra és az osztályok közötti kapcsolódásra is.

Ökoiskolaként különösen fontos számunkra, hogy a gyermekek saját élményeken keresztül ismerjék meg és óvják a környezetüket. Ehhez kapcsolódó projektjeinket lehetőség szerint külső helyszínekkel is gazdagítjuk. Az Állatok világnapján például helyi lehetőségekre építve látogathatunk el Réka néniékhez, Jenő bácsi segítségével pedig Iváncsa természeti értékeit és jelenségeit fedezhetik fel a gyermekek. Mivel a kezdeményezés megvalósításához jelenleg nem kapcsolódik külön, erre a célra biztosított anyagi támogatás, elsősorban olyan helyi lehetőségeket keresünk, amelyek valódi élményt nyújtanak, ugyanakkor a családok számára a lehető legkisebb anyagi terhet jelentik.

A tanulás élményszerűsége mellett ugyanilyen fontosnak tartjuk, hogy a gyermekeknek legyen idejük a pihenésre és a családi életre is. Ezért egységes irányelvünk, hogy hétvégére és tanítási szünetekre ne kapjanak kötelező házi feladatot. Ezt a szándékot pedagógiai programunkban is szeretnénk rögzíteni. A napközis rendszer ehhez is kedvezőbb keretet biztosít: a délutánok során a tanulás, a szabad játék, a mozgás és a pihenés kiegyensúlyozottabban kaphat helyet. Törekszünk arra is, hogy lehetőség szerint a 7. órára már ne kerüljön tanóra; ezt az időszakot inkább az iskolaotthonos, oldottabb tevékenységek töltsék ki.

A tevékenységekbe ágyazott tapasztalatszerzés a tanórákon is meghatározó. Az alsó tagozatos oktató-nevelő munka sokféle eszközhasználatra, gyakorlati megfigyelésre és a gyermekek saját élményeire épül. Gyakran önmagukon, saját tevékenységükön keresztül tapasztalnak meg egy-egy jelenséget, mert ebben az életkorban ez viszi őket a legközelebb a valódi megértéshez. A testnevelésórákon például rendszeresen jelennek meg akadálypályák és ügyességi állomások, amelyek a mozgás örömet és a sikerélményt is erősítik.

Az alkotásnak és a művészeteknek szintén fontos szerepet szánunk. Ezek a napközis és iskolaotthonos foglalkozásokon eddig is jelen voltak, de külön öröm számunkra, hogy új ének szakos kollégánk érkezett, aki szívügyének tekinti az ének-zenei nevelést, és kórus indítását is tervezi. A felső tagozatosok számára emellett kerámia- és rajzsakkör is működik, így az alkotni vágyó gyermekek többféle területen próbálhatják ki magukat.

Kiemelt feladatunk az olvasóvá nevelés is. Az 1–2. évfolyamon arra törekszünk, hogy a gyermekek minél több mesét hallgathassanak a tanítóiktól, és a digitális világ mellett régebbi, élményt adó eszközökkel — például lemezjátszóval vagy diavetítővel — is találkozzanak. A 3–4. évfolyamon pedig bevezetjük a napi tíz perc közös, elmélyült olvasást. Ezzel szeretnénk

időt és figyelmet adni az olvasás örömének, valamint a nyugodt, elmélyülő figyelem fejlesztésének.

Mindezeknek az alapja a biztonságos és elfogadó iskolai közösség. Az etikaórákon, a közösségnevelő foglalkozásokon, a napköziben és az iskolaotthonban is egyre több, toleranciára, elfogadásra és egymás tiszteletére nevelő játékot, beszélgetést és helyzetgyakorlatot alkalmazunk. Az osztálytermek dekorációjában is helyet kapnak a konfliktuskezelést segítő mondatok, mert hisszük, hogy amit a gyermekek nap, mint nap látnak, olvasnak és gyakorolnak, az fokozatosan a közösségi kultúrájuk részévé válik.

Bízunk abban, hogy ezekkel az egymásra épülő lépésekkel a gyermekek számára még örömtelibbé, biztonságosabbá és eredményesebbé tehetjük az iskolában töltött időt.